

אלול - ושבע הפטרות הנחמה

אנו בעיצומם של ימים מיוחדים, בעיצומם של שבע הפטרות הנחמה, אשר התחילו: "נחמו נחמו עמי.. ושבע הפטרות הנחמה יסתיימו עם סיום השנה, בשבת האחרונה של השנה. אם עוקבים אחרי הסדר של הפטרות מגלים דבר מעניין מאוד. שמות הפטרות שסימנם "נו"ע ארק"ש". מיד לאחר תשעה באב התחלנו במילים הבאות? "נחנו נחמו עמי.. הפטרה שניה: ותאמר ציון עזבני ה'.. הפטרה שלישית: "עניה סוערה לא נוחמה" הפטרה רביעית "אנכי אנכי הוא מנחמכם" הפטרה חמישית: "רני עקרה לא ילדה" הפטרה ששית: "קומי אורי כי בא אורך.. הפטרה האחרונה " שוש אשיש בה!.. מעניין הסדר הזה.. מה הוא מבטא?

דורשי רשומות גילו לנו כי שמות הפטרות הם דו שיח בין הקב"ה ועם ישראל! בהפטרה הראשונה "הקב"ה פונה לנביאים: "נחמו נחמו עמי.. ומבקש מהם "לכו ומסרו ממני נבואות נחמה לעמי ישראל.. כאשר שמעו עם ישראל את הנביאים שנשלחו ע"י הקב"ה.. הקפידו ואמר "למה הקב"ה בעצמו לא מנחם אותנו..?" הרי שהקב"ה כאילו עזב אותנו... ותאמר ציון עזבני ה'.. מדוע אינו מתחבר אלינו ישירות כמו שהיה במעמד הר סיני שם נאמר "פנים בפנים דבר ה'..." ירד אלינו ישירות ואמר "אנכי.."

הנביאים חוזרים לקב"ה ואומרים לו: רכוננו של עולם, עם ישראל לא מתנחם הם רוצים שאתה ישירות תנחם אותם. הם אומרים לקב"ה "עניה סוערה לא נוחמה.. אז מתגלה הקב"ה ומופיע ואומר: "אנכי אנכי הוא מנחמכם.. הקב"ה אומר פעמיים את המילה "אנכי אנכי..". וההפטרה הרביעית: עם ישראל מתלונן, תלונה נוספת: נכון חזרתי לבעלי לקב"ה אבל הרי אני כמו אשה עקרה שאין לה עדיין ילדים.. איפה כל הילדים שלי..? מנחם אותה הקב"ה בהפטרה הששית ואומר לה: קומי אורי... שאי סביב עיניך וראי כולם נקבצו באו לך בנייך מרחוק יבואו ובנותייך... אז בהפטרה השביעית: מכריזה ירושליים ועימה כל עם ישראל באושר הגדול ובשמחה הגדולה ואומרת: "שוש אשיש בה' תגל נפשי בא/לוהי כי הלבשני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה" "לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה..." ואכן הפטרה השביעית מסתיימת: בכל צרתם לא (קוראים: "לו") צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם"

הפסוק המסיים את שבע הפטרות הנחמה נאמר "בכל צרתם לא- לו צר.. מה פירוש איך לקרוא? עם "לא" או "לו"? שניהם נכונים. פירוש אחד. כל צר ואויב שיבוא לעם ישראל לא יצליח יותר להצר להם כי הקב"ה מגן עליהם בהגנה המוחלטת כי הוא מלך עוזר מושיע ומגן.. ולכן במקום שיש הגנה מוחלטת יש לעם ישראל לשמוח ולהיות מאושרים כי לא יהיה לעם ישראל צער נוסף.. יש אפשרות לקרוא זאת: לו (ב-וא"ו) לו" צר" כל מי שמנסה להצר לעם ישראל, הקב"ה מרגיש בצער האיום הזה. כביכול לקב"ה-לו- צר וכואב. כפי שנאמר: "עמו אנכי בצרה" וכן נאמר " גם כי אלך בגיא צלמוות לא אירא רע- כי אתה עמדי" וגם נאמר "תהרוס קמך.. מי אלה? אלה אשר קמים על עם ישראל."

המילים "לא" ו:"לו" רומזים לחודש "אלול". החיבור של המילים "לא" ו:"לו" יוצרים את המילה: "אלול" "אני לדודי ודודי לי" רומזים לחיבור שבין הקב"ה ועם ישראל. מצאנו זאת גם במזמור לתודה שאומרים בכל יום חול בתחילת התפילה" דעו כי ה' הוא א/לוקים.. הוא עשנו ו-**לא** ו-**לו** אנחנו". בפסוק כתוב "לא" באל"ף ואנחנו קוראים "לו" בוא"ו. שוב חיבור "לא" ב"לו" יוצרים את המילה "אלול" ובחודש אלול כאשר נדע כי לא אנחנו עשינו את עצמנו וכל מה שאנחנו עושים זה רק סייעתא דשמיא, נגיע אל הדרגה הגבוהה, להרגשה שאנחנו שייכים לו! ואימתי נגיע לדרגה הזאת? עכשיו בחודש אלול!

יזכה אותנו הקב"ה לראות בנחמת ציון, בגאולה הכללית של עם ישראל ובגאולה הפרטית של כל יחיד ויחיד ונכנס לימים הנוראים מתוך שמחה ואושר להרגיש בחוש את ההתבטלות העצמית ("לא אחנו") ואז נזכה להיות אך ורק שייכים לו "ויקויים בנו" ולו אנחנו" שנזכה, אמן!